

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **K. D.**, bytem Horní Moštěnice, Nádražní 26, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2010 č.j. KUOK 35634/2010, ve věci svobodného přístupu k informacím,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2010 č.j. KUOK 35634/2010, v části, kterou žalovaný potvrdil postup Statutárního města Olomouc – Městské policie Olomouc (dále jen „MPO“) při vyřizování bodu 3. žalobcovy žádosti o poskytování informací ze dne 18.2.2010 vedené pod č.j. SmOI/MPO/61/0583/2010/Bud, současně navrhoval, aby soud přímo přikázal MPO požadované informace poskytnout.

Namítá, že jakkoli žádal již v žádosti o přímé poskytnutí informace o veškerých podmínkách, za nichž MPO provozuje svou činnost [§ 5 odst. 1 písm. a) zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSPI“)], MPO mu poskytla toliko seznam právních předpisů, v nichž mají být tyto podmínky obsaženy. MPO tak postupovala v rozporu s § 6 odst. 2 ZSPI, navíc žalobci odkaz na předmětné předpisy poskytla po lhůtě stanovené v § 6 odst. 1 ZSPI.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Má za to, že pojem „*přímé poskytnutí informace*“ se vztahuje k procesu poskytování informace, nikoli však k vlastnímu obsahu a rozsahu poskytované informace. Žalobci byla informace poskytnuta řádně, když z obvyklé praxe povinných subjektů (Ministerstvo vnitra, Krajský soud v Ostravě) u této povinně zveřejňované informace je zřejmé, že k naplnění požadavků § 5 písm. a) ZSPI postačuje označení příslušných právních norem, aniž by bylo nutné zveřejnění jejich obsahu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce podal u MPO dne 18.2.2010 žádost o poskytnutí informací, ke m.j. v bodě 3. žádal o přímé poskytnutí informace: „*Veškeré podmínky, za nichž povinný subjekt provozuje svou činnost. (Ve smyslu ustanovení § 5 odstavce 1 písmene a) zákona číslo 106/1999 Sb.)*“. MPO dne 3.3.2010 žalobci poskytla tuto odpověď: „*za podmínek stanovených:*

- *ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů,*
- *zákonem č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů,*
- *zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů,*
- *zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,*
- *zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů,*
- *zákonem č. 361/2000 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů,*
- *zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,*
- *zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů,*
- *vyhláškou č. 418/2008 Sb., kterou se provádí zákon o obecní policii,*
- *vyhláškou č. 444/2008 Sb., o zdravotní způsobilosti uchazečů o zaměstnání strážníka, čekatele a strážníka obecní policie.*“

Dne 6.4.2010 podal žalobce stížnost na postup MPO při vyřizování žádosti, kde k vyřízení bodu 3. žádosti argumentuje obdobně jako v žalobě. Žalovaný napadeným rozhodnutím postup MPO při vyřizování žádosti v bodě 3. potvrdil, přičemž odůvodnění tohoto výroku je obdobné vyjádření k žalobě.

U jednání soudu bylo doplněno dokazování o přípisů Ministerstva vnitra ČR ze dne 27.9. a 29.10.2010, z nichž soud zjistil, že toto ministerstvo obdobné žádosti žalobce vyřídilo tak, že mu sdělilo, že svou činnost vykonává na základě ústavy a zák. č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy,

ve znění pozdějších předpisů, kdy úplná znění těchto předpisů poskytl žalobci na elektronickém nosiči dat.

Krajský soud ve svých úvahách vycházel z dosavadní judikatury ve věcech práva na svobodný přístup k informacím.

Shodně s Nejvyšším správním soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 č.j. 2 As 38/2007-78, www.nssoud.cz) má krajský soud za to, že jednou z možných forem poskytnutí informace obecně je i nahlédnutí do listin, v nichž je tato informace obsažena. Tomu nasvědčuje i historické znění § 14 odst. 3 písm. c) ZSPI účinné do 22.3.2006, které tuto formu poskytnutí informace výslovně zmiňovalo.

V uvedeném rozsudku navázal Nejvyšší správní soud i na svou předchozí rozhodovací činnost, kdy zdůraznil, že z poskytování informací v režimu ZSPI jsou vyloučeny informace, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování (§ 2 odst. 3 ZSPI), a to za podmínky, že toto poskytování je příslušným právním předpisem upraveno komplexně.

Krajský soud dospěl při svém rozhodování v nyní posuzované věci k závěru, že takovou komplexní úpravu představuje i úprava poskytování informací o obsahu předpisů zveřejněných ve Sbírce zákonů, Sbírce mezinárodních smluv a v Úředním věstníku Evropské unie, jak je obsažena v § 13 odst. 1, 2 zák. č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSb“).

Dle § 13 odst. 1 ZSb kraje a hlavní město Praha jsou povinny umožnit v pracovních dnech každému nahlížení do Sbírky zákonů, Sbírky mezinárodních smluv a Úředního věstníku Evropské unie.

Dle § 13 odst. 2 ZSb obce, městské obvody a městské části územně členěných statutárních měst jsou povinny umožnit nahlížení do Sbírky zákonů za stejných podmínek jako v odstavci 1.

Uvedená ustanovení totiž výslovně upravují okruh oprávněných osob (každý), podmínky nahlížení (v pracovních dnech, a to u Sbírky zákonů v úřadovnách krajů, hlavního města Prahy, obcí, městských obvodů a městských částí) a implicitně i nemožnost odepření či omezení nahlédnutí.

Krajský soud proto dospěl k závěru, že institut nahlížení do Sbírky zákonů upravený v § 13 odst. 1, 2 ZSb naplňuje požadavek komplexnosti úpravy o poskytování informací obsažený v § 2 odst. 3 ZSPI; v případě informací obsažených ve Sbírce zákonů se tedy jedná o informace, jejichž poskytování upravuje komplexně ZSb. Krajský soud tak uzavírá, že ZSPI se na poskytování informací obsažených v právních předpisech publikovaných ve Sbírce zákonů nevztahuje.

V souladu se zákonem proto postupovali MPO i žalovaný, pokud výsledkem jejich činnosti bylo podle ZSPI poskytnutí informace o tom, ve kterých právních

předpisech je žalobcem požadovaná informace obsažena, neboť tuto informaci nahlédnutím do Sbírky zákonů zjistit nelze (či by to bylo snad možné, avšak jen s neúměrnými obtížemi). Samotný obsah těchto právních předpisů však (jak bylo rozvedeno výše) režimu ZSPI nepodléhá. MPO a žalovaný proto nepochybili, pokud obsah konkrétních právních předpisů žalobci neposkytli.

Ve vztahu k vyřízení obdobných žádostí Ministerstvem vnitra ČR soud dodává, že jistě není protizákonné, pokud některý povinný subjekt obsah právního předpisu publikovaného ve Sbírce zákonů žadateli (dobrovolně) poskytne, není to však jeho povinností podle ZSPI.

Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

S ohledem na to, že poskytnutí obsahu právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů nepodléhá režimu ZSPI, jeví se již jako zcela lichá a bezvýznamná argumentace žalobce týkající se nedodržení povinnosti přímého poskytnutí informace či nedodržení lhůty k odkazu na jiné zveřejnění informace (§ 6 odst. 1, 2 ZSPI).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému v řízení nevznikly žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. ledna 2012

Za správnost vyhotovení:
Marcela Jánová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu